

Tompa Gábor

VERSLABOR

amit előhív ez a sor az a következő
amit előhív ez a sor az a következő:
amit előhív ez a sor az a kivetkőző
akit előhív ez a sor az aki vétkező
akit előhív ez a sor követ vess rá: ez Ő

VÁLSÁG

Ne várj: az ihlet nem jön már soha,
mert mire megjönne a ronda állat,
etetni kell a macskát, unokákat,
és sárgállik a Múzsza fogsora,

a *Múfogsor*. A szó oly szapora,
mint békenyulak, hogyha nincs vadállat
a közelben és bátran navigálnak
a meg-nem írt vers nyolcadik sora

és az első tercina közt üres
ékezetek, vesszők, vagy szemfüles
magán- és mássalhangzók, ahelyett,

hogy Isten irányítaná e sok
meg sem született, árva mondatot,
s így a szonett már bevégeztetett.

ÁLOM

Édesanyám kiment az ajtón,
s bejött ismét az ablakon,
megnyugtató, hogy jól van minden,
tehát nyugodtan alhatom,

szerencsés lesz az érkezésem,
kenyérrel, borral várnak ott,
csupán azt kell fejembe vésnem,
hogy ne várjak bocsánatot,

mert mulasztásaim sorából
íródik százparancsolat,
elvetélt asszonyok öléből
hallok nyöszörgő hangokat,

feltámadva ránk vullanak majd
aprócska angyal-magzatok,
s míg Beckett verseit lapozva
egy gyermekkórust hallgatok,

tüzes konyhából émelyítő
szagokat küld rám a Pokol,
meg-nem-gyónt bűnök paraszából
Belzebub népe abrakol,

s iszonyú gőzzel húz a mélybe,
mely tátong, mint egy hidraszáj,
majd megkísért a hangsebesség,
hogy kísértetként visszajárj,

de szólít már az ébredéshez
egy szeptemberi lány zene,
s tarkómon elbabrál örökre
anyám kezének melege.